

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

24. Contemplatio damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

Septembris 9.

249

per homines Moysen & Aaronem, Per
Angelos ac Deum ipsum. Eadem vos
peccatores expectate in Inferno; eritis
enim ibi plagis longè magis horrendis
afflicti, eritis maledicti à Deo, maledicti
ab Angelis, maledicti ab hominibus,
maledicti in omnibus creatis, quia: *Ma-*
ledicti, qui declinant à mandatis tuis.
Psal. 118. 21.

CONSIDERATIO XXIV.

Contemplatio damnatæ æternitatis.

Non contemplantibus nobis, que viden-
tur; sed que non videntur. 2. Co-
rinth. c. 4. 18.

9. Septembris.

S Ignatius in Libro Exercitiorum
hebdomade primâ, exercitio quin-
to, proponit modum considerandi in-
fernum, quem, contemplationem nun-
cupat; quia in eo, ejusdem tormenta, ve-
luti oculis contemplamur. Præludium
primum assignat, compositionem loci,
subjectâ oculis imaginationis, inferni
longitudine, latitudine. Præludium se-

L 6

cundum

250 *Domus eternitatis, Consideratio*
cundum consistit in intima pœnarum,
quas damnari patiuntur, apprehensione:
ut si quando me ceperit, divini amoris
oblivio, saltem à peccatis, supplicii ti-
mor coërceat.

Consideravimus quidem superius
pœnas sensuum, consueto more; quia
tamen hic modus contemplandi, per-
quam utilis est, & in aliis quoque myste-
riis, ut Christi nascentis, patientis, resur-
gentis & gaudiorum Paradisi cœlestis ser-
vit; contemplationem hanc non cense-
mus omittendam. Quare.

II. *Contemplare & per imaginatio-
nem spectata, vasta inferorum incendia, &
anithas igneis quibusdam corporibus, ve-
lut ergastulis inclusas.* S. Ignat. l. c. Aspice
flammarum vertices in altum sese attol-
lentes: aspice piceas fumi nubes, dam-
natos undique involventes: aspice stag-
num in longum & latum se extendens,
plenum sulphure ardente ac bulliente,
damnatorumque, veluti pisa in olla ferven-
te sursum & deorsum agitans.

III. Aspice ulterius horrenda spectra
damnatorum, omnibus hujus mundi
lar-

larvis turpiora. Aspice tot legiones foedissimorum Diabolorum, sine intermissione, hominibus damnatis, minitantium, insultantium, variaque tormenta inferentium: qui omnes adeo sunt aspectu terribiles, ut S. Francisca Romana, unum aliquando intuita, animi deliquium sit passa, ac deinde contestata; quod mallet in clibanum ardentem, aut fornacem sulphure ac metallo liquefacto bullientem, sese precipitare; quam ejusmodi monstrum infernale denuo intueri.

Aspirationes.

O Deus justissime, qui *terribilis es, in consiliis super filios hominum.* Psal. 65. 1. Timeo gehennam, timeo peccatum, timeo te quia peccatores damnabis in æternum: *Pones eos ut clibanum ignis, in tempore vultus tui.* Psal. 20. 2. Revereor & adoro puritatem ac sanctitatem tuam, qui etiam nobilissimis creaturis tuis, non parcis; sed tam severè eos castigas. *Dominus in ira sua conturbabit eos, devorabit eos ignis.* l. c. 3. Admiror &

252 *Domus aternitatis. Consideratio*
obstupesco, ineffabilem peccati lethalis
malitiam, tantopere tibi odiosam, ac tan-
tis suppliciis obnoxiam. 4. Gratias ti-
bi ago immortales, quòd licet sæpe infer-
ni supplicia meritus fuerim; summa ta-
men pietas tua, ab his me hucusque præ-
servaverit. 5. Veniam demissimè fla-
gito: *O Domine, non secundum peccata*
nostra facias nobis, neque secundum ini-
quitates nostras, retribuas nobis. Psal. 102.
Sed saluum me fac Deus propter miseri-
cordiam tuam. Psal. 6.

10. Septembris.

I. **A**lterum contemplationis punctum
est; *audire imaginariè planctus, e-*
julatus, vociferationes atque blasphemias
in Christum & Sanctos. S. Ignat. l. c. Dio-
nysius tyrannus carcerem, in modum ac
formam auriculæ, extruendum curavit,
ut per foramen modicum, in superiori
fornice, ploratus, gemitus & ululatus
captivorum miserorum auscultare pos-
set ac pro sua ferocia, sevirieque, iisdem
se oblectare. Si hâc methodo, inferni
carcer constructus foret, ô quàm flebi-
les

les sonos, quàm tristes lamentationes, quàm diras maledictiones audirent us!

II. Ausculta igitur hos threnos, ululatus & genitus: audi stridores dentium: audi strepitus catenarum, mugitus & barritus Cacodæmonum. S. Antonius magnus, totis artubus tremebat, cùm extra cellam suam monstra tartarea tumultuantia, instar taurorum mugientia, instar luporum ululantia, instar leonum famelicorum rugientia, instar serpentum sibilantia audiret. Audi & tu miserorum captivorum, qui ibi sunt, ploratus & ululatus, lamentationes & væ, terribilesque sonitus. *Sonitus terroris semper in auribus impii. Job c. 15. 21.*

III. Tertium punctum est, *imaginario etiam olfactu, fumum, sulphur, & sentinae cujusdam facis atque putredinis graveolentiam persentire.* S. Ignat. l. c. Maritus quidam vindictæ cupidine stimulatus, conjugem in adulterio deprehensam, coëgit manu propriâ strangulare adulterum, & cadaver suspendere in cubiculo, cui eam inclusit, ut ejus aspectu & fœtore enecaretur, quod & factum est

254 *Domus eternitatis. Consideratio*
est. Si hoc unum cadaver potest; quid fa-
cient corpora Damnatorum innumera?
Odorare. Virgilius de crudelitate Me-
zentii tyranni canit inter alia :

Mortua quin etiam jungebat corpora
vivis;

Componens, manibusque manus, atque
oribus ora.

Deinde addit : *Et sanie taboque*
fluentes,

Complexu in misero, longâ sic morte
necabat.

Odorare ejusmodi fœtorem abominabi-
lem, ex putridorum damnatorum cor-
poribus & tui ipsius etiam, si illuc detru-
daris, exhalantem. O qualis afflictio!
qualis cruciatus!

Aspirationes.

O Magne Deus ! damno stultitiam
meam & cæcitatem, quâ fascinatus,
ausus fui, mandata tua prævaricari, sen-
suum oblectationibus indulgere ; & pec-
cata lethalia admittendo, in tantarum
pœnarum pericula me deturbare. In
posterum non sic ; *Portio mea Domine :*
dixi

dixi custodire legem tuam: dilexi mandata tua super aurum & topazium. Psal. 118.

Deploro hodiernam tot mortalium amentiam, in horrendorum adeò suppliciorum discrimine, quotidie viventium & ridentium, secureque dormientium.

Filii hominum usquequò gravi corde?

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

Psal. 4. 3. Propono, quascunque tribulationes & cruces à Deo immittas, libenti animo tolerare; cùm millies graviores promeruerim. Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minùs habitasset in inferno, anima mea. Psal. 93. Statuo firmiter non solum mandata; sed etiam consilia evangelica servare (Deo vocante) & pœnarum æternitatem peccatis meis debitam, in temporalem religionis tribulationem, commutare: Paratum cor meum Deus! O Domine salvum me fac! Psal. 117. Adjuvame Domine & salvus ero. Psal. 118.

II. Septembris.

Quartum contemplationis punctum est: *gustare similiter res amarissimas, ut lacrymas, rancorem, conscientiaq; vermem, S. Ignat. l. c. Gusta igitur*

256 *Domus aternitatis. Consideratio*
igitur lupinam famem: *Famem patientur*
ut canes psal. 58.7. Gusta sitim rabidam.
Exardescet contra eum sitis. Job. c. 18.9.
Quò sitis & fames in hac vita homines
non adigit? ad vorandos mures, glires,
serpentes, bufones & carnem propriam.
Qualis igitur erit fames, sitisque in infer-
no? pro deliciis erit fel draconum & ve-
nenum aspidum: *Ego cibabo illos absyn-*
thio, & potum dabo eis aquam fellis.
Deut. c. 32. In pœnam gulæ, crapulæ
& ebrietatis.

II. Quintum punctum est. *Tangere*
quodammodo ignes illos, quorum tactu, ani-
ma ipsa amburuntur. S. Ignat. l. c. Tan-
ge igitur imaginatione aut mente illas
flamas, illos carbones, illos vermes, il-
los bufones ac serpentes. Referunt An-
nales Ecclesiastici rem toti orbi stupen-
dam, ad annum Christi 1198. n. 21. de
Sacerdote in Francia, cui nomen Volco,
viro miræ sanctitatis, qui apud fœnera-
torem, cum quibusdam è Clero pransu-
rus, culinam ejus adiit, operculum à vasis
removet, reperitque omnia fercula in
bufones ac serpentes abiisse. Movit ea

res hominem, ut Volconi supplex omnia injusto lucro parta, restitueret. Supererat inter hæc vas tritico oppletum, ultimum usuræ spolium; cuius fortè non meminerat: istud Volco, præsentè Clericorum comitatu, recludi iussit: & ecce, novo portento inter bufones, ingentem serpentum copiam offendunt.

III. Mox sacerdos sanctus, divino imperio afflatus, ad fœneratorem: Si verus tibi de peccatis dolor est, nudus istud vas ingredi; nec mora, usurarius insilit; statimque Volco, vase clauso, iussit socios crastinâ luce reverti. Tum autem remoto operculo, nihil præter costas, tibias, calvariam & ossium congeriem repererunt. Quæ causa fuit, ut Volco ossa, tanquam veneranda verè pœnitentis asservari iusserit. Ubi quid simile legisti, vidisti, audisti, hominem nudum, vivum inter bufones, ferósque serpentes versari, & ab iis deglubi, exossari ac devorari? Tange igitur & tu hos & similes serpentes, tange bufones, & senti tactum illorum, morsum & vellicationes, & cohorresce, ac detestare infelices

sen-

258 *Domus aternitatis. Consideratio*
sensuum voluptates , quorum finis est
tanta tormentorum immanitas atque
acerbitas.

Aspirationes.

O Quàm compatior tot millionibus
hominum infidelium , ad hos cru-
ciatus , tum ob veræ fidei defectum , tum
ob scelera , rectæ rationi adversantia,
magnis passibus properantium! O quàm
compior credentibus quidem ; sed vi-
tam fidei & præceptis conformem non
exigentibus , atque ad hæc supplicia
cursu concitato festinantibus ! Timeo,
Domine, mihi quoque & ad iudiciorum
tuorum inscrutabilium abyssum , con-
tremisco : & licet in hoc statu amabili,
tot mediis salutis instructus sim , vereor
tamen ut ne officio meo desim , ac velut
tepidus ex ore tuo evomar. In abyssum
nihili mei me dejicio, mihi penitus dis-
fido , in manus misericordiæ tuæ me
committo. Statuo me totum obsequio
tuo impendere, teporem excutere , & ad
perfectionem congruentem , omni co-
natu contendere. *Adjutor meus esto, ne*

dere

derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. Psal. 21. Usque in senectam & senium, Deus, ne derelinquas me. Psal. 70. 18.

CONSIDERATIO XXV.

Pœna damni, damnatæ æternitatis.

Mittite eum in tenebras. Matth. c. 22.

12. Septembris.

I. **C**onsidera in specu tartareo duplices reperiri tenebras: scilicet *exteriores*, quæ locum obscurant, de quibus egimus consideratione quintâ. Et *interiores*, quæ obscurant animam; oriunturque ex defectu luminis gloriæ, & visionis beatificæ; ac nuncupantur *pœna damni*, quæ sanè est pœna super omnem pœnam: damnum super omne damnum, nullo humano intellectu perceptibile. Ut tamen aliquâ ratione, pœnam hanc intelligamus. 1. *Causam* ejus, 2. *Naturam* ejus, seu quæ illa sit, indagabimus.

II. *Causa* pœnam hanc exigens, est peccatum lethale: in quo duplex reperitur